

- 9 *Не спѣши въ духъ-тъ си да си яроствливъ;
Защото яроств-та почива въ паузж-тж
на безумны-тъ.
- 10 Да не речешъ: Коя е причина-та,
Че прѣдшнии-тъ дни бѣхж по добри отъ
тѣзи?
- Защото не пыташъ благоразумно за това.
- 11 Мудрость-та е добра като наслѣдіе-то,
И полезна *на онѣзи които гледатъ съди-
це-то.
- 12 Защото мудрость-та е защита, *както е*
защита сребро-то;
Но прѣимущество-то на знаніе-то *е че му-*
дрость-та оживява онѣзи които ѣх
имать.
- 13 Гледай дѣло-то Божіе;
Защото *кой може да направи право
Онова, което е той направилъ криво?
- 14 *Въ благополученъ день весели ся,
А въ злополученъ день бѣди смотрѣливъ.
Защото Богъ направи едно-то противопо-
ложно на друго-то,
За да не намѣрува человекъ нищо задъ
себе си.
- 15 Всичко-то видѣхъ въ дни-тъ на суетж-
тъ си:
*Има праведенъ, който загынува въ пра-
вдж-тж си:
И има нечестивъ, който дългоденствува
въ злобж-тж си.
- 16 *Не ставай прѣкалено праведенъ,
И *не мысли себе си чрѣзмѣрно мудръ:
Защо да загынешъ?
- 17 Не ставай прѣкалено зълъ,
И не бѣди безуменъ:
*Защо да умрешъ прѣди врѣме-то си?
- 18 Добръ е да държишь това;
И отъ онова да не оттегляшь ржкж-тж си;
Защото който ся бои отъ Бога ще избѣгне
отъ всички тѣзи.
- 19 *Мудрость-та дава на мудрый-тъ повече
силж,
Неже десетъ началници които сж въ
градъ-тъ.
- 20 Защото *нѣма праведенъ человекъ на
земѣж-тж,
Който да струва добро и да не грѣши.
- 21 И не давай вниманіе на всички-тъ думы
които ся говорятъ,
Да не бы да чуешъ рабъ-тъ си че ты кѣльне;
- 22 Защото много пакти и сѣрдце-то ти по-
знава,
Че и ты подобно си проклянулъ други.
- 23 Всичко това опытахъ съ мудрость-тж:
*Рѣкохъ: Ще бѣдѣхъ мудръ;
Но ты ся отдалечи отъ мене.

- 24 *Онова което е много далечъ, и *твърдѣ
дѣлбоко,
Кой може да го намѣри?
- 25 Азъ *обходихъ съсѣ сѣрдце-то си
За да научж, и да издирижъ,
И да изслѣдувамъ мудрость-тж, и ра-
зумъ-тъ,
И да познайж нечестіе-то на безуміе-то,
И на глупость-тж и на лудость-тж.
- 26 И *намѣрихъ че е по горчива отъ смѣрътъ
Онази жена на който сѣрдце-то е примжы
и мрѣжы, и ржцѣ-тъ ѣ узы:
Угодный прѣдъ Бога ще ся отърве отъ
неіж:
А грѣшникъ-тъ ще бѣде хванжтъ отъ
неіж.
- 27 Виждѣ, това намѣрихъ, говори *проповѣд-
никъ-тъ,
Като испытывахъ едно по едно, за да на-
мѣрихъ смѣткж-тж:
- 28 Което още душа-та ми изслѣдува, но не
намѣрувамъ:
Едного *мѣжа между тысящж намѣрихъ:
Но ни едиж женж между всички тѣзи
не намѣрихъ.
- 29 Ето, това само намѣрихъ:
*Че Богъ направи человекъ правъ,
*Но тѣ потърсихъ много измышленія.

ГЛАВА 8.

- 1 Кой е както мудрый-тъ?
И кой знае изясненіе-то на словеса-та?
*Мудрость-та на человекъ свѣтли лице-
то му,
И *жестокость-та на лице-то му ся про-
мѣнява.
- 2 Азъ *казвамъ* да пазихъ заповѣдъ-тж на
царя,
*А найвече заради клѣтвж-тж Богу.
- 3 *Не бързай да бѣгашъ отъ присѣтствіе-
то му:
Не постоянствуй въ лошж работж;
Защото всичко какъто ще, направи.
- 4 Въ думж-тж на царя има власть:
И *кой ще му рече: Що правишь?
- 5 Който пазѣ заповѣдъ-тж нѣма да види
нѣщо зло:
И сѣрдце-то на мудрый-тъ познава врѣ-
ме-то и сгодж-тж.
- 6 *Защото всяко нѣщо има врѣме и сгодж;
Понеже окаянство-то на человекъ е много
вѣрзъ него;
- 7 Защото *не знае какво ще ся случи;
Понеже кой може да му обади какъ ще
стане?

жс Прит. 14; 17. 16; 32. Іак.
1; 19.
з Гл. 11; 7.
и Висл. Іов. 12; 14. Гл. 1; 15.
Иса. 14; 27.
і Втор. 28; 47. Гл. 3; 4.
л Гл. 8; 14.
л Прит. 25; 16.
м Рим. 12; 3.

н Іов. 15; 32. Псал. 55; 23.
Прит. 10; 27.
о Прит. 21; 22. 24; 5. Гл. 9;
16. 18.
л 3 Цар. 8; 46. 2 Лѣт. 6; 36.
Прит. 20; 9. Рим. 3; 23.
1 Іоан. 1; 8.
р Рим. 1; 22.
с Іов. 28; 12. 20. 1 Тим. 6; 16.

т Рим. 11; 33.
у Гл. 1; 17. 2; 12.
ф Прит. 5; 3. 4. 22; 14.
х Гл. 1; 1. 2.
и Іов. 33; 23. Псал. 12; 1.
ч Быт. 1; 27.
ш Быт. 3; 6; 7.
а Прит. 4; 8. 9. 17; 24. Висл.

Дѣян. 6; 15.
б Втор. 28; 50.
в 1 Лѣт. 29; 24. Іез. 17; 18.
Рим. 13; 5.
г Гл. 10; 4.
д Іов. 34; 18.
е Гл. 3; 1.
жс Прит. 24; 22. Гл. 6; 12. 9;
12. 10; 14.